

1,300 Kr. aarlig. Ikke desto mindre regnes han for bemidlet, fordi han i det sidste Aar har tjent 2,500 Kr.

Jeg finder derfor, at faste Indtægtsgrænser er ganske urimelige, og Flertallets Betænkning saavel som den ærede Ordførers (Kierkegaard) Tale i Dag gik da ogsaa ganske afgjort imod de faste Grænser. I Gerningen derimod indlader det ærede Flertal sig paa at foreslaa faste Indtægts- og Formuegrænser. Flertallets Ændringsforslag under Nr. 2 indeholder Indtægts- og Formuegrænser, om hvilke det hedder, at de som Regel betinger Optagelse eller Forbliven i de anerkendte Sygekasser. Men selve disse Grænser betyder en væsentlig Forringelse af det oprindelige Lovforslag. Efter Indenrigsministerens Lovforslag kunde en ugift Arbejder i København med en Indtægt af 1,500 Kr. være Medlem, efter Flertallets Ændringsforslag sættes Grænsen ned til 1,400 Kr. Børnetillægget, som efter Ministerens Lovforslag var 200 Kr. for det første og 150 for hvert følgende Barn, foreslaas nedsat til henholdsvis 150 og 100 Kr. En københavnsk Arbejder med 4 Børn kunde efter Ministerens Lovforslag have en Indtægt af 2,450 Kr. og dog være Medlem med Statsunderstøttelse; efter Flertallets Ændringsforslag maa han kun have 2,250 Kr. En Borger i en større Købstad kunde efter Ministerens Lovforslag, naar han var ugift, have 1,300 Kr.; det er nu nedsat til 1,100 Kr. Han kunde, naar han var gift og havde 4 Børn, have en Indtægt af 2,250 Kr.; efter Flertallets Ændringsforslag maa han kun have en Indtægt af 1,950 Kr. Det er Realiteter, der indeholdes i Flertallets Ændringsforslag. Det, der her foreslaas, kaldes en Reform, men man maa i høj Grad bede sig bevaret for Reforme, der indeholder Realiteter, som i den Grad vil virke skadeligt overfor Smaafolk. Naar en ejendoms- og formueløs Arbejder i København, som har 2 Børn, og som betaler 1 Kr. om Dagen i Husleje, hvad jo omtrent er det mindste, man her kan slippe med, i det sidste Aar har haft 2,075 Kr. i Indtægt, regnes han for bemidlet og kan ikke være Medlem af en Sygekasse med Ret til Statstilskud. Derimod er der intet til Hinder for, at en Landejendomsbesidder med en Formue op til 8,000 Kr. og en Aarsindtægt af 1,450 Kr., hvis han har 2 Børn, vedblivende kan være Medlem med Statstilskud; han regnes nemlig for ubemidlet. Endnu værre stiller Forholdet sig, hvis den københavnske eller Købstadarbejderen finder paa at

flytte ud til en Landkommune i Byens Nærhed. Lad os tænke os, at en københavnsk Arbejder af Hensyn til sine Børns Sundhed flytter ud til Rødovre, hvor Levevilkårene ikke er billigere end inde i Byen, og hvor han maa betale den daglige Udgift til Befordring. Derude maa han for at være Medlem med Statstilskud kun have 1,450 Kr. i Indtægt; var han blevet paa den anden Side af Grøften, kunde han være det med en Indtægt af indtil 2,050 Kr.

I Bilag 8 til Betænkningen anføres en Række Tvivlstilfælde, som henstaar til Afgørelse, naar Loven en Gang er vedtaget. Jeg finder der under Nr. 16 en Forpagter, som er gift og har 6 Børn. Han har en Indtægt af 1,650 Kr. om Aaret og en Formue af 6,000 Kr., og da han er Forpagter af en Landejendom, er det vel ikke udelukket, at de 6 Børn eller dog nogle af dem er ham en ret værdifuld Hjælp i hans Bedrift. Han kan efter Flertallets Ændringsforslag være Medlem af en Sygekasse, og jeg anser det heller ikke for urimeligt. Ja, selv om han endda tjener endnu 200 Kr. om Aaret, altsaa 1,850 Kr., kan han være Medlem med den Formue, han har, og den efter Landboforhold ganske pæne Indtægt. Men under Nr. 26 i det samme Bilag finder man en Telefonarbejder, der er gift, bor i en Købstad og har 5 Børn. Han har en Indtægt af 2,200 Kr. og ingen Formue. Han er efter Flertallets Forslag uberettiget til at være Medlem af en Sygekasse, idet han kun maa have en Indtægt af 2,050 Kr. Men Stillingen er maaske den, at Telefonarbejderen har haft denne store Indtægt just i det foregaaende Aar og maaske ellers har hutlet sig igennem i en kummerlig Tilværelse, medens Forpagteren maaske i de sidste 10—20 Aar har haft sine 1,650 Kr. i Indtægt og en Formue af 6,000 Kr. at falde tilbage paa. Eller lad os tage et andet Indtægtsforhold. En Jord- og Betonarbejder, altsaa en Arbejder i et af de Erhverv, som paa Grund af Vejrliget eller mange andre Forhold er mest udsatte for Arbejdsløshed, burde paa Forhaand være berettiget til at være Medlem af en Sygekasse. Lad os sige, han sidste Aar har tjent 2,000 Kr. paa Grund af de særlig gunstige Forhold, der er begyndt at eksistere paa Arbejdsmarkedet. Det foregaaende Aar har Forholdene imidlertid endnu ikke været saa gunstige, da han kun tjent 1,200 Kr., og forud for det Aar gik der en Række Aar med meget